

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobkyně: **PhDr. H. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury**, se sídlem Maltézské nám. 1, Praha 1, o žalobě vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 87/2012, o návrhu žalobkyně na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Navrhovatelka **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byl dne 7. 2. 2013 předložen Městským soudem v Praze (dále „městský soud“) návrh žalobkyně (dále „navrhovatelka“) ze dne 23. 1. 2013 na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve věci její žaloby vedené u městského soudu pod sp. zn. 9 A 87/2012.

Navrhovatelka uvádí, že podala u městského soudu dne 24. 5. 2012 žalobu na ochranu před nečinností správního orgánu; podle ust. § 56 odst. 3 s. ř. s. se žaloby proti nečinnosti projednávají přednostně. Dne 1. 1. 2013 zaslala soudu vyjádření ve věci odkazující dle citované judikatury na předčasnost žaloby. Navrhovatelka má za to, že doba 8 měsíců je s ohledem na povahu věci a zjevnou nepřipustnost žaloby (pro předčasnost) dost dlouhá, aby soud mohl rozhodnout o odmítnutí žaloby, jde-li dle tvrzení soudu o právní názor vyřešený odkazovanou judikaturou NSS. Navrhovatelka poukazuje na to, že v důsledku průtahů v řízení jsou jí blokovány finanční prostředky ve formě zaplaceného soudního poplatku. Navrhovatelka navrhuje v intencích doplnění návrhu ze dne 11. 2. 2013, aby městskému soudu bylo nařízeno, aby rozhodl o odmítnutí žaloby a vrácení soudního poplatku anebo nařídil ve věci jednání tak, aby se konalo do konce března 2013 anebo v téže lhůtě rozhodl bez nařízení jednání.

Předsedkyně senátu městského soudu, který ve věci rozhoduje, k předloženému návrhu uvedla, že jej považuje za nedůvodný, s ohledem na dosud konané procesní úkony nezbytné pro rozhodnutí soudu a návrh navrhovatelky došlý soudu v lednu 2013.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že navrhovatelka podala u městského soudu žalobu dne 24. 5. 2012, vzhledem k tomu, že současně s žalobou nebyla přiložena plná moc advokátky ani nebyla splněna poplatková povinnost, městský soud bezprostředně činil procesní úkony k odstranění vad a ke splnění procesních podmínek řízení. Plná moc byla předložena dne

21. 6. 2012, k výzvě soudu k úhradě soudního poplatku navrhovatelka požádala o prodloužení lhůty do 31. 7. 2012, soudní poplatek byl poté uhrazen dne 1. 8. 2012. Následně soud tak, jak mu ukládá ust. § 74 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, zaslal téhož dne, tj. 1. 8. 2012 žalobu k vyjádření žalovanému a vyžádal správní spis. Dne 19. 9. 2012 navrhovatelka soudu sdělila, že nesouhlasí s rozhodnutím věci bez jednání a požaduje nařízení jednání. Dne 20. 9. 2012 městský soud činil další úkony k vyžádání spisového materiálu a zjištění stavu věci. Dne 14. 1. 2013 zaslala navrhovatelka městskému soudu vyjádření ve věci s návrhem na odmítnutí žaloby, odkazuje přitom na rozhodnutí městského soudu č. j. 3 A 96/2012 - 52, uvádí, že je zjevné, že žaloba je podána předčasně, protože nevyčerpala prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti. Požaduje, aby žaloba byla odmítnuta a byl jí vrácen soudní poplatek.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť městský soud nebyl v případě navrhovatelky nečinný. Městský soud, jak vyplývá ze spisového materiálu, se věcí po jejím obdržení zabýval a činil procesní úkony, jejichž vykonání bylo s ohledem na povahu věci zapotřebí.

V řízení podle ust. § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Tzn. pokud zjistí neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný krajský (městský) soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit. Takový stav však Nejvyšší správní soud v případě navrhovatelky nezjistil.

Nejvyšší správní soud rovněž konstatuje, že nelze městskému soudu nařídit, jakým způsobem má ve věci rozhodnout, jak požaduje navrhovatelka. Nadto je třeba uvést, že pokud navrhovatelka sama tvrdí, že je žaloba podána zjevně předčasně, nic jí nebrání učinit relevantní právní úkon, který jí procesní předpisy umožňují, aby mohlo být řízení před městským soudem ukončeno, nemá-li na projednání věci samé zájem, resp. má za to, že ji v řízení věcně projednat nelze. Dispozice s učiněným návrhem je zcela v rukou navrhovatelky. Pokud tak neučinila, je městský soud vázán petitem žaloby, který navrhovatelka uvedla ve svém návrhu ze dne 24. 5. 2012. Nelze proto soudu vyčítat, činí-li úkony, které jsou vzhledem k uplatněným žalobním bodům v návrhu ze dne 24. 5. 2012 zcela relevantní.

Podle ust. § 174a odst. 7 zákona č. 6/2002 Sb., pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází. Dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Nejvyšší správní soud nedospěl v projednávané věci k závěru o tom, že by městský soud byl nečinný, resp. že by v řízení mělo docházet k neodůvodněným průtahům, a proto neshledal návrh oprávněný.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 174a odst. 8, větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 174a odst. 9 zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 15. února 2013

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu